

مهم‌ترین ویژگی‌ها و شباهت‌های دنیا و آخرت چیست؟

شباهت‌های دنیا و آخرت چیست و این دو چه ویژگی‌های مشترکی دارند؟

شما چه قدر از جهان آخرت شناخت دارید؟ به نظر شما دنیا و آخرت چه ویژگی‌های مشترک و چه شباهت‌هایی با یکدیگر دارند؟ شناخت آخرت و پی بردن به شباهت‌های آن با دنیا چه کمکی به ما می‌کند؟ اصلاً شناخت آخرت در زندگی دنیایی ما تأثیری دارد؟

زندگی دنیا فانی و محدود است و بعد از این زندگی زودگذر ما به جهانی که میلیاردها برابر بزرگ‌تر و پیشرفته‌تر است منتقل می‌شویم. انتقال ما از دنیا به آخرت مثل این است، که از یک غار زیرزمینی کوچک به یک شهر بسیار پیشرفته نقل مکان کنیم و برای همیشه در آن جا زندگی کنیم. در چنین شرایطی اولین اقدام ما چیست؟ اولاً این که آن شهر را به خوبی بشناسیم و با قوانین و مقرراتش آشنا شویم و ثانیاً با توجه به شناختی که از آن شهر به دست آورده‌ایم تلاش کنیم تا اسباب و تجهیزات لازم برای زندگی در آن جا را فراهم کنیم، تا زندگی راحت و بی‌دردسری داشته باشیم. بنابراین، ما نیازمند شناخت آخرت هستیم تا بتوانیم خودمان را آماده کنیم و تجهیزات مورد نیازمان را برای سفر آخرت فراهم کنیم.

بر اساس قانون نسبت که قبلاً درباره‌اش صحبت کردیم، رابطه دنیا و آخرت مانند رابطه رحم مادر با دنیاست. درک این قاعده به شناخت شباهت‌های دنیا و آخرت کمک زیادی می‌کند. همان‌طور که جنین در رحم مادر درک درستی از عظمت و امکانات دنیا ندارد، طبیعی است که ما که اکنون در رحم دنیا هستیم، درک درستی از جهان آخرت نداشته باشیم؛ بنابراین سعی می‌کنیم با بیان ویژگی‌های مشترک و شباهت‌های دنیا و آخرت به یک شناخت نسبی از آن جهان برسیم.

دنیا و آخرت هر دو مکان‌هایی حقیقی‌اند

یکی از بارزترین شباهت‌های دنیا و آخرت «حقیقی بودن» آن‌هاست. عالم برزخ و آخرت نیز مانند دنیا فضایی کاملاً حقیقی دارند و مکان‌های توهمی، خیالی یا ساخته و پرداخته ذهن بشر نیستند. همان‌طور که جنین بعد از سپری کردن دوران رحمی به دنیایی با امکانات پیشرفته‌تر و بیشتر وارد می‌شود، ما هم بعد از سپری کردن دوران حیات دنیایی خود، به عالم برزخ و آخرت منتقل می‌شویم. پس اولین قدم در مسیر شناخت آخرت این است، که یقین و باور داشته باشیم که چنین عالمی وجود دارد و ما خواه ناخواه برای تشکیل یک زندگی ابدی باید به آن‌جا نقل مکان کنیم.

شباهت دنیا و آخرت از نظر نوع تولد

از دیگر شباهت‌های دنیا و آخرت «نوع تولد» به آن‌جاست. به‌طور کلی، شش نوع تولد برای ورود به دنیا و ورود به آخرت وجود دارد که به ترتیب عبارتند از:

● تولد سالم قوی

● تولد سالم

● تولد ضعیف

● تولد بیمار

● تولد ناقص

● تولد معیوب

از بین این تولدها، فقط دو تولد اول یعنی «سالم قوی» و «سالم» برای ورود به دنیا و ورود به آخرت مطلوب‌اند و سایر تولدها درد و رنج به همراه دارند. به چه تولدی تولد سالم گفته می‌شود؟ تولد سالم با تولد سالم قوی چه تفاوتی دارد؟

منظور از تولد سالم این است، که فرد خودش را با شرایط زیستی مکانی که قرار است به آن‌جا متولد شود، دنیا یا آخرت، تنظیم کند. واضح‌تر بگوییم، همه ما اکنون در دنیا زندگی می‌کنیم و به‌خوبی می‌دانیم که شرط اولیه برای یک زندگی راحت و بی‌درد در دنیا چیست. مهم‌ترین شرط یک زندگی راحت در دنیا این است، که نوزادی که متولد می‌شود، از نظر جسمی کاملاً سالم باشد، دستگاه گوارش، سیستم عصبی، دست‌ها، پاها، چشم‌ها و سایر اندام‌های بدنش هیچ نقصی نداشته باشد. به نوزادی که با این شرایط متولد شود، نوزاد سالم می‌گویند.

منظور از تولد سالم و قوی چیست؟ روزانه نوزادان زیادی به دنیا می‌آیند، که اغلب از نظر سلامت جسمی مشکلی ندارند و از ابزارهای اولیه برای زندگی در دنیا برخوردارند. اما از نظر قدرت، میزان توانایی، هوش و استعداد برابر نیستند، بعضی از هوش و توان‌مندی بالاتری برخوردارند و برخی دیگر از این نظر متوسط و معمولی‌اند. به نوزادانی که علاوه بر سلامت کامل از توانایی‌های بالاتری نسبت به بقیه برخوردارند، سالم قوی گفته می‌شود.

تولد مطلوب به دنیا همین دو نوع تولد است. بقیه تولدها دردسرساز و مشکل‌آفرین‌اند؛ چون فرد بسته به نوع، شدت و تعداد بیماری‌هایش باید درد و رنج تحمل کند. در آخرت هم به همین صورت است. شرط اصلی راحتی و آسایش ما در برزخ این است که از حداقل فاکتورهای سلامتی برای زندگی در آن‌جا برخوردار باشیم و همان‌طور که قبلاً گفتیم، فاکتورهایی که سلامت یا عدم سلامت نفس ما را مشخص می‌کنند، اعمال مان هستند. اگر با نفسی بیمار و آلوده به انواع [رذیلت‌های اخلاقی](#) مثل تکبر، حسادت، کینه، زودرنجی و... به برزخ متولد شویم، باید هزاران سال در بیمارستان جهنم معطل بمانیم، تا این عفونت‌ها از نفس‌کنده شود. حتی تصورش هم وحشتناک است! بنابراین انسان عاقل کسی است که در همین دنیا بیماری‌های اخلاقی‌اش را درمان کند و نگذارد کار به برزخ و قیامت برسد.

دنیا و آخرت هردو به دارایی‌های حقیقی نیاز دارند

یکی دیگر از شباهت‌های دنیا و آخرت این است، که زندگی در هر دو مکان به «دارایی‌های حقیقی» نیاز دارد. همان‌طور که ما برای ادامه حیات و گذراندن زندگی دنیایی نیازمند دارایی‌های مادی هستیم، برای ادامه حیات در آخرت و گذراندن زندگی ابدی هم به دارایی‌های معنوی احتیاج داریم. «دارایی معنوی» مجموعه توانایی‌هایی است، که در وجود اشخاص تجلی می‌یابد و منشأ رفتارهای خاص می‌شود. به‌طور مثال، داشتن «قلب مهربان» نوعی دارایی معنوی است که باعث می‌شود ما با روی گشاده با دیگران مواجه شویم. «سخاوت‌مندی» نوعی دارایی معنوی است که به‌تنهایی منشأ بسیاری از خیرات و برکات است و سبب می‌شود نفس ما دائماً خروجی‌های نورانی داشته باشد. «حلم و بردباری» نوعی دارایی معنوی است که ما را آسیب رساندن به خود و دیگران بازمی‌دارد و... ما در آخرت به‌شدت به این دارایی‌های معنوی نیازمندیم و در حقیقت، میزان این دارایی‌هاست که بهشت هر کدام از ما را می‌سازد. در آخرت هم مانند دنیا هر کس دارایی‌های بیشتری داشته باشد، ثروت‌مندتر است و از زندگی‌اش لذت بیشتری می‌برد!

شباهت سؤال و جواب در دنیا و آخرت

«محاسبه یا سریع‌الحساب بودن» یکی دیگر از شباهت‌های دنیا و آخرت است. همان‌طور که جنین به محض ورود به دنیا مورد محاسبه و سؤال و جواب قرار می‌گیرد، ما نیز به محض ورود به برزخ و قیامت مورد محاسبه و سؤال و جواب قرار می‌گیریم. البته این سؤالات به‌صورت کتبی یا شفاهی نیستند، بلکه سؤالات «وجودی» اند. یعنی لازم نیست ما با زبان‌مان به گناهان و اعمال بدمان اعتراف کنیم. نوع تولد ما خودش گویای همه‌چیز هست، اگر سالم یا سالم قوی متولد شویم، بدون معطلی وارد بهشت می‌شویم، اگر بیمار یا ضعیف متولد شویم، باید مدت‌ها در بیمارستان جهنم بمانیم و رنج درمان را تحمل کنیم تا بیماری‌ها و ضعف‌هایمان برطرف شود و اگر خدای ناکرده، ناقص متولد شویم، باید تا ابد در جهنم بمانیم؛ چون نقص عضو همان‌طور که در دنیا قابل درمان نیست، در آخرت هم قابل درمان نیست.

آخرت بر دنیا و دنیا بر رحم مادر محیط است

یکی دیگر از شباهت‌های دنیا و آخرت و آخرین شباهتی که از منظر قانون نسبت به آن می‌پردازیم، محیط بودن آخرت بر دنیا و محیط بودن دنیا بر رحم است. یعنی همان‌طور که دنیا رحم مادر را دربرگرفته، آخرت نیز دنیا را دربرگرفته است، پس ما همین الان هم در آخرت قرار داریم، اما چون در رحم دنیا محصوریم فعلاً نمی‌توانیم آن را ببینیم.

با توجه نکاتی که گفتیم، اکنون به شناخت بهتری نسبت به آخرت رسیدیم. آشنایی با شباهت‌های دنیا و آخرت تا حد زیادی آمادگی ما برای ورود به آن جهان را افزایش داده و باعث می‌شود از فرصت‌های زندگی‌مان بهره‌ بیشتری ببریم. نظر شما در این باره چیست؟ لطفاً دیدگاه‌هایتان را با ما به اشتراک بگذارید.